

Dosarul nr. 2ra-1077/2020

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central (jud. S. Ghercavii)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

29 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ivan Ungureanu, reprezentat de avocatul Igor Ciuru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Ungureanu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Continent” cu privire la obligarea înlocuirii parbrizului și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Ivan Ungureanu, reprezentat de avocatul Igor Ciuru și a fost menținută hotărârea din 24 iunie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul central, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a ț ă:

La 03 august 2018, Ivan Ungureanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Continent” cu privire la obligarea înlocuirii parbrizului și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 19 noiembrie 2014 a semnat contractul de vânzare-cumpărare nr.T191114-06/3 a autoturismului de model Toyota Land Cruiser 150, potrivit căruia dânsul a cumpărat de la SRL „Continent” autoturismul menționat, acesta fiind transmis cumpărătorului la data de 17 martie 2015 împreună cu cartea de Service și garanții.

A menționat că la 05 martie 2018 a adresat o reclamație către SRL „Continent”, prin care a informat că, în parbrizul autoturismului s-a produs o fisură, solicitând înlocuirea acestuia.

Prin răspunsul nr.109 din 16 martie 2018, SRL „Continent” a comunicat că deteriorarea este de origine mecanică – ciobitură, care în urma diferențelor de temperatură s-a transformat într-o fisură, respectiv nu există defect al producătorului.

La 04 aprilie 2018 reprezentantul său, avocatul Igor Ciuru, s-a adresat cu o solicitare pârâtului SRL „Continent” cu propunerea înlocuirii parbrizului defect și rezolvarea litigiului pe cale amiabilă.

În răspunsul din 19 aprilie 2018 pârâtul a refuzat în admiterea cerințelor înaintate, menționând că potrivit pct.5.2 din cartea de service, garanția nu se extinde pentru următoarele cazuri de înlocuire a inventarului la automobil: geamurile și oglinzile.

A susținut reclamantul că, în lipsa unei expertize specializate a parbrizului, concluzia precum că, nu este defect al producătorului, este una prematură.

Având în vedere faptul că toate eforturile de soluționare a litigiului pe cale amiabilă au eșuat, a înaintat prezenta cerere de chemare în judecată.

În drept, pretențiile se întemeiază pe dispozițiile art.6, 18, 185 , 20, 31 din Legea nr.105 din 13.03.2003 privind protecția drepturilor consumatorului, art.39 alin.10, 166, 167 Cod procedură civilă.

A solicitat Ivan Ungureanu obligarea SRL „Continent” să înlocuiască parbrizul la automobilul de model Toyota Land Cruiser 150, nr. de identificare xxxxx, încasarea sumei de 10000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 24 iunie 2019 a Judecătoriei Bălți sediul central a fost respinsă acțiunea depusă de Ivan Ungureanu ca fiind neîntemeiată.

La 16 iulie 2019 Ivan Ungureanu, reprezentat de avocatul Igor Ciuru, a declarat apel împotriva hotărârii din 24 iunie 2019 a Judecătoriei Bălți sediul central, solicitând casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă să fie admisă.

Prin decizia din 19 noiembrie 2019 a fost respins apelul declarat de Ivan Ungureanu, reprezentat de avocatul Igor Ciuru, și a fost menținută hotărârea din 24 iunie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul central.

La 05 iunie 2020 Ivan Ungureanu, reprezentat de avocatul Igor Ciuru, a declarat recurs împotriva deciziei din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, o consideră neîntemeiată, ilegală și emisă cu aprecierea arbitrară a probelor prezentate la actele cauzei, prin ce au fost încălcate prevederile art. 130 CPC.

A menționat că sunt neîntemeiate concluziile instanței de apel precum că este irelevant și argumentul apelantului indicat în cererea de apel că prin modificarea de către intimat a cărții Service și garanție în care a indicat deja expres că garanția nu se extinde asupra geamurilor, oglinzilor și parbrizului ce confirmă că parbrizul nu este geam, or concretizarea detaliilor nu schimbă sensul și extinderea cuvântului „parbriz” care în esența sa este un geam, doar că într-un sens tehnic, caracteristic pentru automobile, este una eronată și nu coroborează cu probele prezentate la materialele cauzei.

Or, anume că aceste cuvinte care au fost incluse la anumite capitole din noua Carte de service și garanție, demonstrează că Cartea de service și garanție inițială nu conținea explicit termenul de parbriz la capitolul Limitarea obligațiilor de garanție.

Prin urmare, instanța de apel a dat o apreciere arbitrară acestor probe, ambelor ediții ale Cărții de service și garanție, iar motivarea soluției pronunțate de instanța de apel nu coroborează cu celelalte probe anexate la materialele cauzei și nu are nici un suport probatoriu.

Totodată, a indicat că decizia instanței de apel este una nemotivată, contrar prevederilor art. 239 CPC și art. 241 alin. (5) CPC, iar concluziile instanței de apel sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu probele prezentate.

Prin notificarea din 29 iunie 2020, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și l-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. La 02 iulie 2020 SRL „Continent” a recepționat recursul declarat de Ivan Ungureanu, reprezentat de avocatul Igor Ciuru, și la 14 iulie 2020 a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind depus cu omiterea termenului de declarare.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. b) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care, recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei denotă cu certitudine faptul că, la 20 decembrie 2019 instanța de apel a expediat în adresa părților copia deciziei contestate (f.d. 123, 124), inclusiv și avocatului Igor Ciuru, prin intermediul poștei electronice, care l-a aceeași dată a recepționat decizia instanței de apel din 19 decembrie 2019. La 24 decembrie 2019 Ivan Ungureanu a recepționat copia deciziei instanței de apel, fapt confirmat prin avizul de recepție a acesteia (f.d. 125).

Respectiv, termenul de 2 luni de declarare a recursului a început să curgă de la 25 decembrie 2019, ziua imediat următoare datei comunicării deciziei instanței de apel recurentului și a expirat la 25 februarie 2020, însă Ivan Ungureanu, reprezentat de avocatul Igor Ciuru, a declarat recurs abia la 05 iunie 2020, prin intermediul oficiului poștal.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul a fost declarat de către Ivan Ungureanu, reprezentat de avocatul Igor Ciuru, cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434 din Codul de procedură civilă, adică peste mai mult de 3 luni.

În această ordine de idei, Completul apreciază cu certitudine că, contestarea actului judecătoresc cu depășirea intervalului de timp menționat demonstrează atitudinea neglijentă a recurenților față de drepturile procedurale conferite de legislația națională.

Pe cale de consecință, examinarea unui recurs tardiv declarat împotriva unei hotărâri definitive ar avea un efect incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și ar încălca dreptul intimității la un proces echitabil.

Relevantă în acest aspect este hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțată în cauza Ponomaryov contra Ucrainei (cererea nr. 3236/03, 03 aprilie 2008), în conținutul căreia Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că, deși, în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Curtea a admis că, revine în primul rând instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termen de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărârii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, indică Curtea, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință. În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat.

Reglementări similare au fost statuate de către Înalta Curte și în cauzele Ceachir contra Moldovei, Popov contra Moldovei și Melnic contra Moldovei, în care s-a menționat că, prin neaducerea vreunui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pârâți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamantilor la un proces echitabil.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ivan Ungureanu, reprezentat de avocatul Igor Ciuru, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (1) și (2), 433 lit. b) și 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ivan Ungureanu, reprezentat de avocatul Igor Ciuru, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru